

garanti for selvforsørgelse, når en udlænding kommer til Danmark.

Instituttet anfører, at reglen om, at personer med 28 års dansk statsborgerskab eller 28 års ophold i Danmark generelt opfylder tilknytningskravet, medfører, at personer, som er født danske statsborgere, på et usagligt grundlag stilles bedre end personer, som først senere har erhvervet dansk statsborgerskab, eller udlændinge i Danmark.

Vores svar er, at det er sagligt at lægge vægt på, om en person er dansk statsborger, og hvornår statsborgerskabet er erhvervet. Kan en udlænding ikke som 28-årig sidestilles med en dansk statsborger i relation til 28-års-reglen, er det, fordi den pågældende har været væk fra Danmark i så lange perioder, at vedkommende ikke ville have haft samme tilknytning til Danmark, som danske statsborgere normalt ville have.

Kl. 9.10

Jeg vil her gerne tilføje, at Højesteret den 13. april i år afsagde tre domme om det gamle tilknytningskrav fra 1999, der kun gjaldt udenlandske statsborgere. Højesteret har i den forbindelse anført, at denne forskelsbehandling på grundlag af indfødsret ikke er i strid med diskriminationsforbuddet i menneskerettighedskonventionen sammenholdt med retten til et familieliv.

Det sidste eksempel her er rigtig godt til at illustrere, at man ikke skal deponere sine politiske holdninger hos såkaldt uvildige juridiske eksperter, for her er vores egen Højesteret uenig i Institut for Menneskerettigheders fortolkning af de internationale konventioner, og her har Højesteret det sidste ord at skulle have sagt.

Hvorfor er det så lige, at vi har den her forespørgsel i dag? Den har vi, fordi Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre lige inden valgkampen skulle finde et fælles halmstrå at klynge sig til i udlændingepolitikken. Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre vil således have et uafhængigt ekspertpanel til at vurdere, hvilke ændringer der skal foretages i den administrative praksis og i udlændingeloven. Men hvad er det, der skal undersøges? Den endelige vurdering er et politisk spørgsmål, hvilket også Birgitte Kofod Olsen fra Institut for Menneskerettigheder har udtalt. Vurderingen af, hvornår en regel er udtryk for et rimeligt forhold mellem mål og midler, er i første omgang et anliggende for lovgivningsmagten, og regeringen mener, at der er et rimeligt forhold mellem mål og midler i ud-

lændingepolitikken. Jeg er selvfølgelig særlig nysgerrig efter at høre af Socialdemokraterne, hvor det er, de mener, udlændingepolitikken skal ændres og lempes, for det må jo være formålet med den enighed, der er med Det Radikale Venstre om denne forespørgsel.

Som sagt er regeringen ikke enig i kritikken fra Institut for Menneskerettigheder. Vores vurdering og politiske mål er, at vi følger de internationale konventioner, men vi er enige med Institut for Menneskerettigheder i, at der er kommet forskellige synspunkter på regeringens udlændingepolitik. Det kan man være uenig i eller ej, men Institut for Menneskerettigheder siger jo også, at det, der står tilbage, er en politisk afklaring.

Derfor vil jeg jo sådan set også bare opfordre til, at man politisk tager stilling og ikke endnu en gang forsøger at sylte en eventuel uenighed mellem oppositionens partier i et udvalg. Det her handler om politik, og derfor må især Socialdemokraterne melde ud, hvad det er, de vil med det ekspertudvalg.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til integrationsministeren. Inden vi tager hul på forhandlingerne så bare lige til orientering: Der er et par medlemmer, der har bedt om ordet for en kort bemærkning, men da det her er en forespørgsel, så starter de egentlige forhandlinger jo først efter integrationsministerens tale. Det er derfor, at man ikke her kan få korte bemærkninger, men det kan man under resten af forhandlingerne.

Så giver jeg ordet til ordføreren for forespørgerne, fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Forhandling

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Det var en interessant tale, integrationsministeren holdt. Her havde vi vel regnet med, at integrationsministeren ville bruge sin taletid til at forsvare sig og til at forklare regeringens politik. Det burde man i hvert fald bruge sin tid til. Danmark er blevet udsat for en alvorlig kritik. Danmarks internationale renommé er på spil, og alligevel bruger integrationsministeren næsten hele sin taletid på at kritisere Socialdemokratiet og måske også andre partier. Jeg forstår det ikke.

Presset må ligge på regeringen. Det er da regeringen, der har et kæmpeproblem med at blive kritiseret af sin egen institution. Institut for